

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH
enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken

UITSPRAAK

AWB 03/2938

Uitspraak van de rechtbank ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in het geschil tussen:

mr. A.E. Kogels-Liebregts en A.J.J.M. Liebregts, wonende te Lith,
eisers,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Lith,
verweerder,
gemachtigde mr. R.C.M. van Meer Dijkman.

I. PROCESVERLOOP

Bij besluit van 25 maart 2003 heeft verweerder de gemeente Lith aangewezen als gebied waarbinnen op geen enkele wijze een seksinrichting mag worden gevestigd of geëxploiteerd. Tevens heeft verweerder bij dat besluit aangegeven dat dit niet geldt voor de tot horeca bestemde gebouwen in het centrumgebied "Marktpluin Lith" (hierna: het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003).

Tegen dat besluit hebben eisers bij schrijven van 30 april 2003 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 10 september 2003, verzonden op 15 september 2003, heeft verweerder het bezwaar van eisers ~~niet-ontvankelijk~~ verklaard.

Bij schrijven van 23 oktober 2003 hebben eisers tegen laatstgenoemd besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

Verweerder heeft op 25 november 2003 een verweerschrift ingediend, alsmede de op het geding betrekking hebbende stukken.

Het beroep is behandeld ter zitting van 20 februari 2004 waar eisers, zoals tevoren aangekondigd, niet zijn verschenen. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eisers niet-ontvankelijk verklaard onder overweging dat eisers geen procesbelang hebben omdat hun doel, het voorkomen dat een seksinrichting zich vestigt in het centrumgebied "Marktpluin Lith", niet daadwerkelijk kan worden bereikt. In het bestemmingsplan Lokaal Prostitutiebeleid (hierna: het bestemmingsplan) is immers het "Marktpluin Lith" reeds aangewezen als gebied waar een seksinrichting zich mag vestigen. Het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003, dat is gebaseerd op artikel 3.2.1. van de Algemene Plaatselijke Verordening Lith 2000 (hierna: de APV), biedt slechts een handvat om door middel van een vergunningenstelsel meer afwegingscriteria te hebben omtrent het al dan niet toelaten van een seksinrichting. Tevens heeft verweerder aangegeven dat de APV een omissie bevat. Door een fout in artikel 3.2.1. van de APV is het thans niet mogelijk om ergens binnen de gemeente een seksinrichting te vestigen of te exploiteren. Verweerder zal op korte termijn het aanwijzingsbesluit intrekken, de APV aanpassen en een nieuw aanwijzingsbesluit nemen.

In beroep hebben eisers zich op het standpunt gesteld dat zij wel procesbelang hebben. Daartoe hebben zij aangevoerd dat het bestemmingsplan niet onherroepelijk is geworden. Tevens hebben zij aangevoerd dat de Commissie voor de bezwaar- en beroepschriften heeft geoordeeld dat het bezwaar van eisers wel ontvankelijk is. Vervolgens is door eisers aangevoerd dat het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003 niet rechtsgeldig is omdat het in strijd is met de APV. Artikel 3.2.1. van de APV geeft verweerder immers slechts de bevoegdheid een gebied aan te wijzen waarbinnen het zonder vergunning verboden is een seksinrichting te exploiteren. Tot slot hebben eisers aangevoerd dat verweerder niet de discretionaire bevoegdheid heeft om de keuze te maken tussen het herroepen van het aanwijzingsbesluit en/of het wijzigen van de APV.

De rechtbank is, in tegenstelling tot verweerder, van oordeel dat eisers wel procesbelang hebben en heeft daartoe als volgt overwogen.

De rechtbank stelt, op basis van de overgelegde gedingstukken, vast dat in het bestemmingsplan en in het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003 niet dezelfde gebieden zijn aangewezen als gebied waar een seksinrichting zich mag vestigen. Daarnaast stelt de rechtbank vast dat in het bestemmingsplan en in het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003 niet hetzelfde aantal en niet dezelfde tot horeca bestemde gebouwen zijn aangewezen waar een seksinrichting zich mag vestigen. Tevens is in het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003 geen vergunningenstelsel opgenomen, terwijl verweerder in het bestreden besluit heeft aangegeven dat er wel sprake is van een vergunningenstelsel. De redenering van verweerder in het bestreden besluit is derhalve onjuist, zodat het bestreden besluit reeds om die reden niet in stand kan blijven. Het beroep zal gegrond worden verklaard en verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen.

Met het oog op die nadere besluitvorming wil de rechtbank niet nalaten het volgende op te merken.

Ten eerste wijst de rechtbank er op dat het aanwijzingsbesluit van 16 augustus 2000, waarbij verweerder de gemeente Lith, met uitzondering van de tot horeca bestemde gebouwen in het centrumgebied "Marktpluin Lith", heeft aangewezen als gebied waarbinnen op geen enkele wijze een prostitutiebedrijf mag worden gevestigd of geëxploiteerd, en het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003 naast elkaar bestaan nu, zoals ter zitting door de gemachtigde van verweerder is aangegeven, het aanwijzingsbesluit van 16 augustus 2000 niet is ingetrokken en het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003 geen wijzigingsbesluit is.

Ten tweede merkt de rechtbank op dat verweerder ten tijde van het bestreden besluit is uitgegaan van een andere dan de van toepassing zijnde APV, gelet op de passage in het bestreden besluit omtrent de omissie in de APV. De gemachtigde van verweerder heeft weliswaar ter zitting verklaard dat recentelijk is gebleken dat wel de juiste APV is toegepast en dat hetgeen in het bestreden besluit over de omissie in de APV is opgemerkt onjuist is, maar de rechtbank volgt verweerder hierin niet nu verweerder ten tijde van het bestreden besluit een verkeerd wettelijk kader voor ogen heeft gehad.

Tenslotte merkt de rechtbank op dat in het bestemmingsplan het begrip prostitutiebedrijf wordt gehanteerd en in de APV en het aanwijzingsbesluit van 25 maart 2003 het begrip seksinrichting. Het begrip prostitutiebedrijf is echter, gelet op onder meer de omschrijving daarvan in het bestemmingsplan, beperkter dan het begrip seksinrichting.

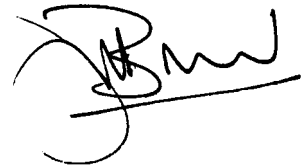
De rechtbank acht geen termen aanwezig verweerder te veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten nu zij geen kosten hebben gemaakt voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. De rechtbank acht wel termen aanwezig te bepalen dat de gemeente Lith aan eisers het door hen gestorte

III. BESLISSING

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- gelast de gemeente Lith aan eisers te vergoeden het door hen gestorte griffierecht ad € 116,00.

Aldus gedaan door mr. J.W. Brunt als rechter en in tegenwoordigheid van mr. A.A. Autar als griffier in het openbaar uitgesproken op 29 maart 2004.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschrift verzonden: - 2 APR. 2004

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
De Rechtbank

